

HISTORIE: Válka v Pacifiku ... bez Hollywoodských kulis

- CZ24 News | 10. února 2023

Podívejme se na to, jak těžkou a krvavou válku vedli naši spojenci a zejména armáda a námořnictvo Spojených států amerických ve druhé světové válce.. Začneme Tichým oceánem

Pacifické bojiště

Abychom porozuměli této válce, kterou naši spojenci v této části světa vedli, musíme se podívat na mapu: vzdálenost z Pearl Harbor do Singapuru je 11 000 km a z Okinawy do Austrálie 10 000 km. Plocha bojových akcí – 110 000 000 km čtverečních.

Jak vidíme, válka našich spojenců v Pacifiku byla válkou na moři. Válkou na ostrovech, které se rozprostírají na ploše STO DESETI MILIONŮ (!) kilometrů čtverečních vodní plochy této části Tichého oceánu!

A na této kolosální ploše oceánu se sto letadlových lodí, půl stovky bitevních lodí a těžkých křižníků plus několik set torpédoborců a také sto padesát ponorek všech válčících stran doslova „ztratilo“. Na každou loď nebo plavidlo připadalo 110 000 (STO DESET TISÍC) kilometrů čtverečních.

A byl jsem to já kdo ohraničil bojovou oblast na severu zeměpisnou šířkou ostrova Okinawa, ačkoli Japonci vylodili své jednotky daleko severněji – na Aleutských ostrovech.

Když se podíváme do deníků válečných lodí VŠECH válčících stran, věnujme pozornost skutečnosti, že týdny a dokonce měsíce zde nejsou žádné záznamy o vojenských střetech. Ohromná rozloha a obrovské vzdálenosti určovaly nestabilní a relativně krátké boje a bitvy, které se zpravidla odehrávaly s drtivou převahou Američanů a jejich spojenců – v lidech a technice.

A tady NEBYLY tisíce kilometrů frontových linií oddělujících MILIONY mas nepřátelských pozemních sil, které nepřetržitě po mnoho měsíců a let útočily nebo držely obranu a drtily živou sílu a vybavení protivníka.

Nebyla zde žádná vojska, která byla téměř denně vystavována leteckým útokům a ostřelování.

Nebyli zde prakticky žádní vojáci a důstojníci, kteří by léta nedostali dovolenou, stejně jako neznali smutek a stesk za příbuznými, kteří zůstali na území obsazeném nepřítelem.

A samozřejmě tady v Tichém oceánu nebylo tolik krve. Ta nekonečná krvavá řeka války DENNĚ, DLOUHÁ LÉTA odnášela tisíce životů a rodila nekonečnou vzájemnou nenávist, která jen rostla s každým mrtvým...

Válka v Pacifiku je řetězec několika desítek obojživelných operací, které měly za cíl zmocnit se ostrovů. Operace provedly síly Američanů a jejich spojenců v počtu několikanásobně převyšujícím japonské posádky, s podporou velkého množství válečných lodí a bombardovacími útoky letadel amerického námořnictva a letectva.

Všechny tyto operace, roztažené v čase a vzdálenosti, vedly k poměrně dlouhým pauzám mezi bojovými akcemi a umožnily získat dostatek času jak pro výcvik, tak pro odpočinek vojáků a

důstojníků.

A jelikož se císařské námořnictvo Japonska snažilo při plnění zadaných úkolů, probíhaly bitvy mezi letadlovými loděmi a flotilami, které nakonec, opět kvůli počtu, vyhráli spojenci.

Poslední vylodovací operace k dobytí Okinawy a Iwo Jimy proběhly bez odporu ze strany císařského námořnictva, které v té době přestalo existovat.

Podívejme se, kolik a čím krev odnesla řeka války v Pacifiku.

7. prosince 1941 Japonsko zaútočilo na hlavní základnu americké tichomořské flotily Pearl Harbor. Tento úder neutralizoval americkou tichomořskou flotilu na několik měsíců. Zabito: 2 341 Američanů a 64 Japonců.

10. prosince 1941 Japonci potopili dvě nejnovější britské válečné lodě - bitevní loď „Prince of Wales“ a bitevní křižník „Repulse“. 840 anglických námořníků bylo zabito .

25. prosince 1941 Japonci obsadili Hongkong a dobyli americké základny na ostrovech Guam a Wake. Prakticky bez bojů.

2. ledna 1942 Japonci dobyli Manilu, přístupy k ní střežila pevnost Korregidor, jejíž betonové zdi měly tloušťku jedenáct metrů. Zbraněmi hlavní ráže byla čtrnáctipalcová (356 milimetrů) děla, namontovaná po dvou ve dvou věžích. V důsledku toho kampaň na Filipínách skončila kapitulací amerických jednotek. Pokud jde o naprosto nedobytnou pevnost, která bránila Manilu, zde se 15 000 Američanů a Filipínců vzdalo tisícíci Japonců.

9. února 1942 v noci po masivním ostřelování zahájila japonská armáda výsadek v Singapuru. Pevnost byla považována za nedobytnou. O pět dní později, 15. února, britská posádka kapitulovala. Zabito 2 000 Britů a 1 713 Japonců. 80 000 (!) britských zajatců.

20. února 1942 Japonci obsadili Bali. Ve stejný den padl ostrov Sumatra a Japonci převzali kontrolu nad ostrovem Timor.

A je tu první námořní bitva v Jávském moři 27. února a 1. března 1942, spojenecké námořní síly utrpěly drtivou porážku od japonské eskadry kontradmirála Takagiho: bylo potopeno 5 spojeneckých křižníků a 5 torpédoborců.

1. března 1942 se japonská vojska vylodila na Jávě a až do 8. března okupovala zbytek ostrovů Holandské východní Indie (jak se tehdy Indonésie nazývala) s malými nebo žádnými střety .

V březnu 1942 Japonci obsadili Andamanské ostrovy.

Obsazení Indonésie vytvořilo vážnou hrozbu pro britskou Austrálii, která zahrnovala Novou Guineu a Šalamounovy ostrovy, takže západní historici nazvali ozbrojené akce na těchto ostrovech Bitvou o Austrálii.

Již 19. února 1942 zahájila japonská letadla nálet na Darwin (Austrálie) Ale až dva měsíce poté, 18. dubna 1942, více než čtyři měsíce (!) po Pearl Harboru Američané provedli nálety na Tokio, Jokohamu a Nagoju. 4 měsíce se Spojené státy připravovaly...

Přesto **3. května 1942** Japonci bez boje obsadili ostrov Tulagi a následující den se u pobřeží Austrálie odehrála bitva v Korálovém moři, která skončila vítězstvím Japonska. Tato bitva vešla do dějin jako první bitva letadlových lodí.

4. června 1942. První úspěch spojenců. V bitvě u atolu Midway ztratili Japonci 4 letadlové lodě, ale to jim v červnu nezabránilo v provedení úspěšné Aleutské operace.

Od srpna do října 1942 se Japonsko pokusilo o ofenzívy v jihovýchodní části Nové Guineje na Port Moresby, které skončily neúspěchem.

Všimněte si - TĚMĚŘ ROK vedou Spojené státy, jak nám bylo řečeno, „nejtěžší válku“ v Tichém oceánu, a proto nemohou otevřít druhou frontu v Evropě, kde již byly zabity miliony lidí.

Mezitím miliony amerických vojáků sedí v barech a kasárnách v Americe a čekají na rozkazy. V Evropě a Tichomoří probíhá válka, ale od nich velmi vzdálená. NE JEJICH VÁLKA.

A konečně, **od srpna 1942 do února 1943 (6 měsíců)** dostala americká výsadková síla 60 000 vojáků příležitost bojovat s 36 000 Japonci o kontrolu nad ostrovem Guadalcanal (Šalamounovy ostrovy). Obě strany utrpěly těžké ztráty (1896 Američanů a 2171 Japonců) .

Vážnou spojeneckou operací v roce 1943 bylo vylovení a boje **od 30.6.1943 do 7.10.1943** na ostrovech Nová Georgie. Po dobu **90 dnů** se 32 000 Američanů snažilo zlomit odpor 19 000 Japonců. V těchto bitvách padlo 1195 Američanů a 1671 Japonců.

20. listopadu 1943 zahájilo 35 000 amerických vojáků boj o Tarawu, kterou západní historiografové nazvali BITVOU. Ostrov bránilo 2 636 japonských vojáků a 2 200 stavebních dělníků.

Na ostrově byly vytvořeny obranné stavby, sestávající ze zákopů a betonových pevnůstek (bunkrů). Těžké americké námořní dělostřelectvo provádělo týdenní dělostřeleckou palbu, která zničila téměř veškerou japonskou obranu. Přesto 35 000 amerických vojáků během vylovení narazili na prudký odpor přeživších japonských vojáků a stavebních dělníků.

Teprve čtvrtý den americké jednotky zničily téměř všechny obránce (4 712 lidí) a obsadili ostrov. Americké ztráty - 1 696 vojáků a 687 námořníků.

Po šesti měsících odpočinku, 15. června 1944, přistálo 71 000 Američanů na ostrově Saipan, kde se proti nim postavilo 31 000 Japonců. Výsledkem bylo, že za 25 dní bojů ztratili Američané 2949 zabitých a 477 nezvěstných. Japonci - 24 000 zabitých a 5 000 spáchalo sebevraždu.

Výsadek 59 401 amerických vojáků na Guamu začal ráno 21. července 1944. Proti nim stála japonská posádka, která spolu s civilními pracovníky čítala 22 554 lidí. Za 21 dní bojů ztratili Američané 3 000 svých vojáků a Japonci 18 500.

Po dvoutměsíčním odpočinku **15. září 1944** zahájili Američané „Bitvu“ o Peleliu... 28 484 amerických mariňáků přistálo na ostrově, kde se zakopalo 11 000 Japonců. Po zničení 10 695 japonských vojáků za **72 dní bojů** Američané ztratili 1 460 zabitých kamarádů.

Ostřelování ostrova Angaur z bitevní lodi Tennessee, křižníků a bombardérů z letadlové lodi USS «Wasp» začalo **11. září 1944**. O šest dní později, 17. září, se na ostrově vyloďovala americká 81. pěší divize čítající 15 000 lidí. Čekalo tam na ně 1400 japonských vojáků. Během dvou týdnů bojů, po zničení 1 338 Japonců, Američané obsadili ostrov. Jejich ztráty 260 lidí.

Japonská invaze do Indie

6. března 1944 15. japonská armáda v sestavě 80 000 vojáků (50 000 Japonců a 30 000 národní indické armády) napadla Britskou Indii, kde začala bojovat s britskými koloniálními jednotkami.

Britům se podařilo sestavit stotisícovou skupinu vojsk a dosáhnout naprosté vzdušné převahy. Během bojů o Kohimu zemřelo na obou stranách 5 tisíc vojáků.

Od května začaly japonské jednotky pociťovat nedostatek potravin. **22. června 1944** zahájili Japonci všeobecný ústup. Za **96** dnů bojů ztratily britské jednotky 16 987 lidí. Ztráty Japonců a jejich spojenců v září 1944 byly 30 502 zabitých, nezvěstných a umírajících na nemoci.

Filipínská operace (20. října 1944 - 2. září 1945)

Tato operace na osvobození Filipín trvala asi 300 dní. Výsadek 600 000 amerických vojáků zabezpečila americká 7. flotila. Krytí na dlouhé vzdálenosti zajišťovala americká 3. flotila. Celkem v sestavě 7. a 3. flotily bylo 35 letadlových lodí, 12 bitevních lodí, 25 křižníků, 144 torpédoborců a 29 ponorek.

Proti nim stála vojska 14. japonského frontu skládající se z 8 pěchotních divizí, 1 tankové divize a 4 brigád – do 480 000 lidí, podporovaných 980 letouny 1. a 4. letecké armády.

Za 300 dnů bojů činily americké ztráty 13 972 mrtvých, Japonci ztratili 336 352 lidí.

Od 19. února do 26. března 1945 přistálo 110 000 amerických námořníků na japonském ostrově Iwo Jima. Proti nim stála posádka 22 000 Japonců. V bojích zahynulo 6 821 Američanů a 21 000 Japonců.

Od 1. dubna do 23. června 1945 trvala operace na dobytí ostrova Okinawa. Proti 180 000 Američanů a obrovské flotile stálo 110 000 Japonců, z nichž asi 45 000 byli místní obyvatelé. Za 84 dnů bojů ztratili Američané 12 373 lidí a Japonci asi 100 000.

VÁLKA V PACIFIKU JE U KONCE...

Za 1295 dní, za 42 a půl měsíců – od 7.12.1941 do 23.6.1945 probíhaly přímé bojové akce jen 582 dní (20 měsíců) a 22 měsíců se odpůrci ani nedotkli, protože mezi nimi ležely stovky a dokonce tisíce kilometrů.

Podle let:

rok 1941, prosinec – 3 dny z 31;

rok 1942 – 130 dnů z 365 dnů;

rok 1943 – 110 dnů z 365 dnů;

rok 1944 – 159 dnů z 366 dnů;

rok 1945 – 180 dnů z 365 dnů.

Ve výsledku ve válce v Pacifiku ztráty účastníků dosáhly:

Spojené státy ztratily 108 504 zabitých v boji a jiné ztráty. Z nich:

Armáda – 41 592; Flotila – 31 485; Letectvo – 15 694; Námořní pěchota – 19 733. Dalších 12 935 zemřelo v japonském zajetí a 60 Američanů zemřelo na malárii.

CELKEM - 121 559

Američtí spojenci:

Anglie spolu s koloniálními vojsky za celou tu dobu ztratila asi 20 000 zabitých lidí (včetně 7 343 Angličanů).

Austrálie ztratila 3845 lidí .

Nový Zéland ztratil během pacifické kampaně 578 lidí.

CELKOVÝ POČET MRTVÝCH SPOJENCŮ V PACIFIKU: 145 982 lidí.

Ztráty Číny ve válce s Japonskem byly asi 1 500 000 zabitých v boji, 750 000 nezvěstných a 1 500 000 lidí umřelo na nemoci. Celkem 3 750 000 lidí.

Japonsko: 2 100 000 vojáků a asi 800 000 civilistů bylo zabito. Celkem 2 900 000 lidí.

ZDROJ: aftershock.news/?q=node/1191877

Zpracoval: Janinna/Pokec24